

Barneveld, 25 juli 2020

Betreft: Brandbrief gedeputeerden provincies Flevoland, Gelderland en Overijssel m.b.t. besluit gunning Keolis concessie IJssel/Vecht

'Dure chaos'

Beste gedeputeerden van provincie Flevoland, provincie Gelderland en provincie Overijssel,

Beste Jan de Reus
Beste Jan van der Meer,
Beste Bert Boerman,

Mijn naam is ..... en ik schrijf dit schrijven geheel op eigen initiatief. Namens mezelf, maar met de wetenschap ook op naam van veel collega's.

Voordat ik het vak buschauffeur bedreef had ik nooit stil gestaan bij aanbestedingen in het openbaarvervoer, door de simpele reden dat ik er vrijwel nooit gebruik van maakte. Zelf rijden vond en vind ik veel leuker.

Nu, na bijna 13 jaar werkzaam als buschauffeur weet ik beter. Een overgang van concessiehouder na zo'n aanbesteding betekent chaos. Chaos voor de chauffeurs en chaos voor de passagiers. Van de een op de andere dag ben je 'kapitein' op een spiksplinternieuwe bus en rijd je plotseling met 'vierkanten wielen' je dienstritten. De wisseling brengt de nodige strubbelingen met zich mee; andere busomlopen, diensten, rittijden, routes, dienstregeling, etc. De nieuwe concessiehouder moet namelijk het wiel eerst weer opnieuw uitvinden.

Toen dacht ik nog dat zo'n concessiewisseling een uniek event was, dat er enkel wat rekenfoutjes gemaakt zijn en dat de wielen snel weer rond zouden rollen.

Inmiddels weet ik beter. Dit was niet uniek en het gebeurt landelijk bij iedere wisseling van concessiehouder. Wisseling betekent chaos in welke moderne tijd we ook leven. Chaos voor de passagier en de chauffeur met een veel te lange duur.

Wat waren we daarom ook blij dat Keolis de aanbesteding gewonnen had! Geen overname betekent dat de wielen gewoon door zullen blijven rollen, nu ook onder spiksplinternieuwe bussen!

'Deceptie' bleek later een understatement te zijn. *'Ongeloof'* ook. Hoe heeft het kunnen gebeuren? Tijdsdruk? Centen kwestie? Beiden? Eén ding was zeker Keolis wilde heel graag verder op de Veluwe en Overijssel. En dat ze daarbij alles op alles hebben gezet om dat te kunnen bewerkstelligen. Teleurstelling dat mijn werkgever buiten de lijntjes heeft gekleurd, maar verbijsterd door de strafmaatregel van mijn provincie die daar op volgde.

Stel dat je als wedstrijdschaatser op de 10km Olympisch goud gewonnen hebt, een wereldrecord tijd hebt neergezet en de nummer 2 flink op afstand hebt weten te houden. Tijdens deze rit ben je bijna ten val gekomen. Je kon nog net op de been blijven, maar daardoor gleed je ene been net over de lijn van de binnenbaan heen. Feitelijk heb je afgesneden, maar niemand die dat gezien had. Totdat jezelf de beelden later nog eens goed ging terugkijken en je je dan bedenkt dat *'als ik dit kan zien, kan een ander dat ook. Laat ik dit evengoed maar melden bij het Olympisch comité'*.

Het comité reageert onthutst en pakt je wereldrecordtijd en je goudenplak af. Je had binnen de lijntjes moeten blijven. Punt.

Wel een zeer zware straf van het onthutste comité en buitenproportioneel, lijkt me. Alleen de wereldrecordtijd afnemen zou plausibel zijn geweest, er is immers afgesneden, maar de goudenplak

inleveren terwijl de nummer 2 ver achter ligt valt niet goed uit te leggen. Ja, de schaatser is verantwoordelijk voor zijn been, maar wilde erger; een val voorkomen. Hij ging voor Olympisch goud!

Het is misschien wel een simpele vergelijking, maar als je het gebeuren nog eens goed recapituleert is de gepleegde 'fraude' (een begrip die in de publieke opinie vrijwel altijd geassocieerd wordt met geld achter overdrukken voor persoonlijke gewin, daarvan is hier geen sprake) eigenlijk een erg groot ongeluk gebleken, een uitglijder van jewelste. En vanuit het oogpunt van Keolis gezien heeft men de schade beperkt willen houden door een noodgreep toe te passen: dat ene been kon op dat moment niet anders dan over de lijn glijden. Wellicht had je achteraf gezien je beter kunnen laten vallen. Maar je had de nummer 2 en 3 niet in het oog en daarom koos je er voor om zo goed mogelijk de finish te willen halen. Je wilde de wedstrijd winnen.

Maar wat nou als hierdoor, uit extra controles en natrekken van het comité, ook is gebleken dat je doping hebt gebruikt? Ja, dan lijkt de straf gegrond. **Tenzij je de overige spelers niet op binnen de lijntjes schaatsen en op doping gebruik gecontroleerd hebt ....** Want dan spreekt u niet recht en nijgt het naar discriminatie.

Met andere woorden: voordat u uw definitieve uitspraak doet op gronden waarvan u denkt rechtvaardig te zijn, beste gedeputeerden, checkt dan ook alle inschrijvingen van alle spelers na. Vergewis u er ook van dat alle spelers op de baan niet op 'scheve schaatsen' hebben gereden. Voltrekt u uw *doodvonnis* (want dat is het) met volle overtuiging? Ook met de wetenschap dat honderden hun baan zullen verliezen in een moeilijke, zware tijd? Deze mensen hebben niets verkeerd gedaan en hebben met volle overtuiging gewerkt aan de aanbesteding en de implementatie daarvan. Ook de vele uitzendkrachten die een (vast) contract als buschauffeur in het vooruitzicht hebben gekregen, zien in deze tijd dit papiertje in rook op gaan. Zou dit vonnis ook niet het einde kunnen betekenen voor Keolis Nederland?

Ik wil u aan het einde van deze brief ook vragen een spiegel voor te houden. Een kleine zelfreflectie. Ik ben een leek als het op Europees aanbesteden aankomt, noch ben ik een zakenman, maar is de vraagstelling "Kan de bussebouwer garanderen dat alle bussen voor 13 december 2020 geleverd worden" niet, en vergeef me mijn Máxima uitspraak, een "beetje dom"?

Het lijkt mij dat een bussebouwer die een paar honderd bussen moet leveren voor de scherpst mogelijke prijs onmogelijk een 100% garantie kan afgeven op aflevering voor een strakke deadline. Hij zal ook afhankelijk zijn van op tijdig leveren van onderdelen van derden. Een boeteclausule zal toch ook een 'no go' zijn? Dat kan zomaar op faillissement uitdraaien. Ondernemen is risico nemen, maar ook dat heeft zo zijn grenzen toch?

Ik zou het woord "RAMPZALIG" niet willen gebruiken, dat is zo chocoladeletter-Telegraafstijl, maar indien u bij uw besluit blijft lijkt mij 'DESASTREUS' geen overdreven term voor het RRReis Ov, de passagiers en het (rijdend) personeel. Je zou dit debacle tenslotte ook 'hele dure chaos' kunnen noemen.

Ik wens u veel wijsheid tot uw besluit toe.

Met vriendelijke groet,

Bezorgde Buschauffeur
Keolis